

کویید ۱۹ و امنیت غذایی

بنابر تعریف، سازمان ملل، امنیت غذایی (Food Security) را دسترسی همه مردم به غذای کافی در تمام اوقات برای داشتن یک جسم سالم می‌دانند. طبق این تعریف موجود بودن غذا، دسترسی به غذا و پایداری در دریافت غذا سه عنصر اصلی می‌باشند.

با شیوع ویروس کرونا، پی آمدهای اقتصادی ایجاد شده، امنیت غذایی مردم جهان را با کاهش درآمد و افزایش قیمت مواد غذایی، برای دهکهای پایین به مخاطره می‌افکند. این موضوع به شکل سوء تغذیه در کودکان و بیماری‌های غیرواگیر مرتبط با تغذیه، خود را نشان می‌دهد. اکنون نگرانی سوء تغذیه در مناطق کمتر برخوردار مطرح است. این ها همه آثار کاهش امنیت غذایی است، اما به صورت ریشه ای، امنیت غذایی را باید در مزرعه و حتی پیش تر از آن جستجو نمود.

رفتار و تعامل خردمندان اقتصاد و بازرگانی با کشورهای منطقه و جهان، تعامل بیشتر با نهادهایی همچون سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (FAO) داشتن راهبردی معین و اجرایی میهن دوست و کارآمد و از همه مهم تر برخورداری از سرمایه اجتماعی مناسب، می‌تواند کشور را

در تحکیم امنیت غذایی که خود یکی از مهم ترین مولفه های امنیت ملی است یاری نماید.

وزیر جهادکشاورزی که بیشترین ارتباط حوزه کاری را با مزرعه و امنیت غذایی دارد، هفته نکوداشت این نهاد را با امنیت غذایی و تولید پیوند داده است که نشان از اهمیت مقوله خطیر و سرنوشت ساز امنیت غذایی دارد.

نهادهای دیرپایی همچون بانک کشاورزی و صندوق بیمه کشاورزی نیز هریک در همین زمین پشتیبانی و تحکیم امنیت غذایی، کنشگری می نمایند که باید بیشتر مورد حمایت قرارگیرند.

توسعه پوشش بیمه کشاورزی در همه زیر بخش ها و بهره گیری از فن آوری روز ماهواره ای، سنجش از دور (Remote Sensing) و اجرای تمام عیار بیمه دیجیتال کشاورزی، فرصت های بی بدیلی در تاریخ کشاورزی سرزمین روشنایی و آفتاب به شمار می روند.

رامین امینی زارع

دانش آموخته دانشگاه تهران